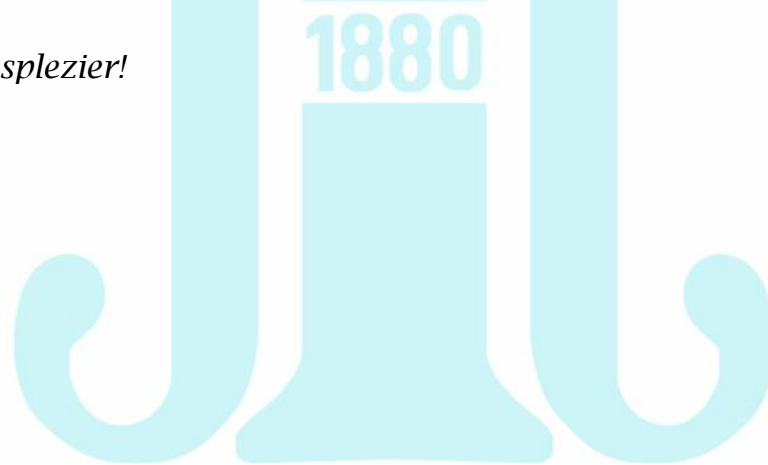

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET RENDEZ-VOUS

Toneelspel in drie bedrijven

door

1880

Raymond Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2002

Nr.2749

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>HET RENDEZ-VOUS</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>RAYMOND WILLEMS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
--

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/044

ISBN 978-90-385- 07866

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Raymond Willems

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

STAF, directeur van de brouwerij.
 EUGENIE, zijn vrouw.
 TONIA of Netteke, zijn ex-verloofde.
 RIK of Rikus, zijn nonkel.
 MATHILDE, zijn tante.
 MENEER GERARD, rentmeester en intrigant.
 FRANCOIS, broer van Rik.
 ROZEKE, volkswrouw.
 ZATTE CHAREL, haar man.

Alle personages nemen best hun rol niet te dramatisch. Breng uw teksten zo subtiel mogelijk.. en speel met een prettige lichtheid.. Dit is een spel dat het van de vertolking van gevoelens moet hebben.

KORTE INHOUD

De afgewezen verloofde van Staf –die de intussen directeur van de brouwerij geworden Staf kan de vernedering van haar afgesprongen verloving niet vergeten en zint op wraak. Als Staf plannen heeft om zijn brouwerij te vergroten stuit hij op de heimelijk opgestookte tegenstand van het gemeentebestuur. Die weerstand zal Tonia , dochter van de burgemeester, breken als Staf wil ruilen; zijn ontrouw voor haar invloed. Gerard en Charel krijgen hun deel in het complot dat echter door de liefde van Eugenie, de vrouw van Staf en het opduiken van zijn echte ouders totaal de mist ingaat.

DECOR

Voor de proloog : een bank in het park of een tafeltje met twee stoelen op een terrasje. (kan voor het doek worden gesitueerd)

Voor het eerste tussenspel : een hoekje van een tuin. Een stukje heg, een boompje, een schoffel, een hark, een kruiwagen enz... (kan eveneens voor het doek worden gesitueerd)

Voor het tweede tussenspel : zie proloog.

Basisdecor : het bureau van een zakenman. Twee zetels en een tafeltje. Een deur achter en een deur rechts. Verdere aankleding naar inzicht en middelen.

PROLOOG

(Mijnheer Gerard en Juffrouw Tonia. Beiden zijn netjes gekleed en geven de indruk welstellend te zijn. Tonia is een dame van stand, wel een beetje te opzichtig in de kleren. Gerard is een heer met panamahoed en sigaar.

Deze proloog is van een heel andere aard dan de rest van het verhaal. Beide rollen worden dus best overdreven dramatisch gebracht in de trant van een dorpstoneel gespeeld door een amateurgezelschap in de jaren negentienhonderd.

Het gaat erom de draad van het verhaal gespeeld in WAT JE HART VOELT, van dezelfde auteur weer op te nemen.)

TONIA : Waar ik het met u, mijnheer Gerard, over wil hebben nu we elkaar ontmoeten is die historie van enkele jaren terug die ge u zeker zult herinneren. Een afspraak tussen ons twee die faliekant afliep en mij in grote verlegenheid bracht.

GERARD : Is het nodig, Tonia, dit aangenaam moment met die onverkwikkelijke geschiedenis te bederven? Laat ons genieten van elkaars gezelschap, wij twee zo verwante zielen: beiden tuk op een prettige intrige met verstand opgezet.

TONIA : Mijn beste Gerard, waarom zo hoog van de toren blazen? Uw intelligentie was, dat staat me in het geheugen gegrift, niet zo schitterend.

GERARD : Zulke uitspraak doet me onrecht. Niet mijn gebrek aan verstand maar een spijtige samenloop van omstandigheden deed ons plan mislukken.

TONIA : Uw schuld op omstandigheden schuiven en u op die manier van alle blaam voor die schandelijke mislukking zuiveren is een te gemakkelijk excuus.

GERARD : Wie kon voorzien dat mijnheer Rik de hoofdstraat van ons web op een zo onfatsoenlijke manier doorknipte.

TONIA : Zatte Charel, geef toe, was een te zwak figuur om stand te houden. Eén fles jenever en de man vergat het geld dat we hem in de handen stopten. Gij hadt met zijn aandrang tot overdadig alcoholgebruik rekening moeten rekening houden. Daar hebt ge gefaald.

GERARD : Ge vergist u in de belangrijkheid van dit sujet. De louter toevallige omstandigheid van een ontmoeting tussen Eugenie en Staf aan het graf van hun kind op het kerkhof in Antwerpen was door mij noch voorbereid noch te voorzien. U kan meer verweten worden door onzorgvuldig de dag te kiezen waarop ge in Antwerpen, samen met uw toekomstige bruidegom op zoek waart naar uw bruidsjacon.

TONIA : In ieder geval, mijn verhoopt en gearrangeerd huwelijk met Staf is niet doorgedaan. En dat feit, mijnheer Gerard, ligt me enorm zwaar op de maag. Ik zou er heel wat voor over hebben om die domme verbintenis schade te berokkenen, zelfs, als dat mogelijk zou zijn, haar te ontbinden.

STAF : (*Schrikt*) Een huwelijk dat in zulke grote liefde is ontstaan en na jaren tot een stevige band is gegroeid zal standhouden. Vergis u niet in de gevoelens van Staf en Eugenie. Beiden zijn onafscheidelijk. Gij koestert een ijdele hoop door op de ontrouw van één van beiden te rekenen.

TONIA : Ik verlang daarnaar. De vernedering mij door Eugenie aangedaan vergalt nog steeds mijn leven.

GERARD : Voorzichtigheid is geboden; haat is een slechte raadgever.

TONIA : Geef het een naam ,noem het haat, het laat mij koud. Ik wil mijn wraak en zal ze krijgen. Mijnheer Gerard, ik reken op uw hulp om mijn droom waar te maken. Ik ben ervan overtuigd dat dankzij uw geprezen verstand onze onderneming een gunstige afloop zal kennen.

GERARD : Juffrouw Tonia, laat mij toe te twijfelen.

TONIA : Mijnheer Gerard, ik weet dat enig financieel gewin u tot grote daden aanzet, wel dan, u wacht een rijkelijke beloning voor alle stappen die ge onderneemt, en al is het onwelvoeglijk bij mensen van onze stand openlijk over geld te praten; bepaal uw prijs en wij zijn akkoord. Akkoord ?

GERARD : Die woorden klinken mij als muziek. Inderdaad, geld is de vreugde van het leven, ik ben niet zo dwaas dat te ontkennen. (*Na een seconde twijfelen*) Ik maak mij kloek vrijuit te spreken ; een voorschot zou mij passen.

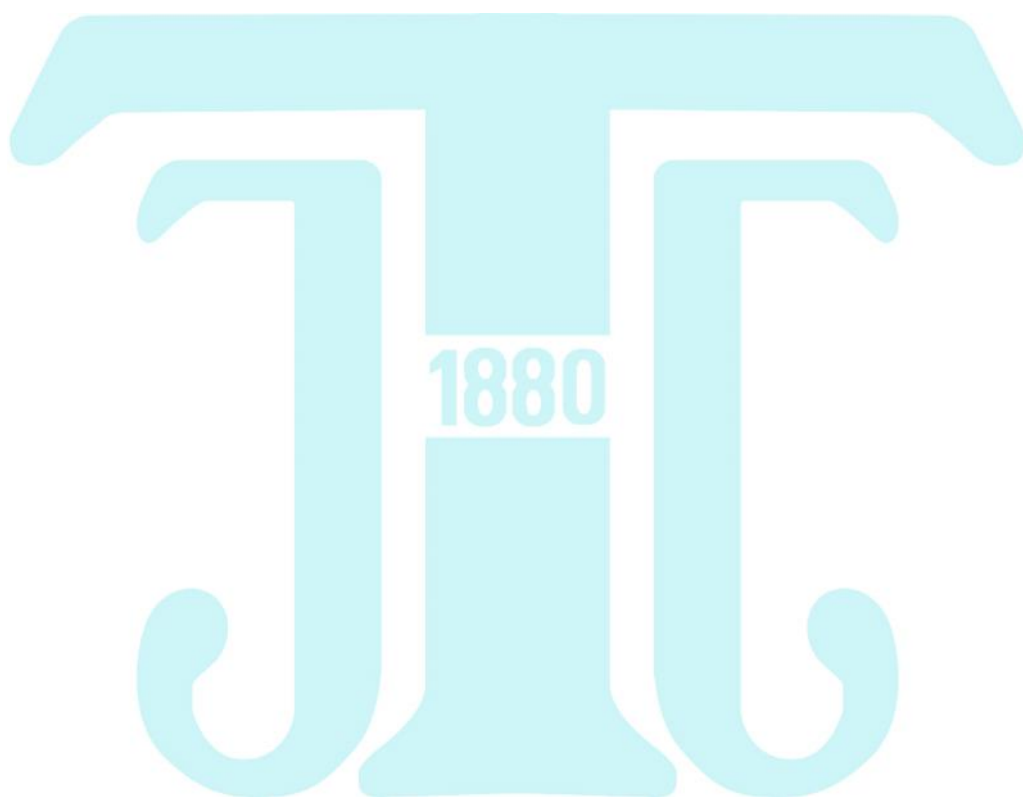
TONIA : (*Opende haar handtas en schreef een cheque uit*) Hier de dertig zilverlingen die bij uw opdracht passen. (*Staat recht en wappert met haar chequeboekje.*

Schikt haar kleren en vertrekt) Tot ziens, mijnheer Gerard en denk erom, wij hebben hierover nooit gesproken.

GERARD : (*Koestert zijn cheque. Staat recht en wil de hand drukken van Tonia. Zij negeert hem volkomen. Hij maakt dan maar een reverentie*) Discretie in moeilijke opdrachten is mijn devies.

TONIA : (*Af naar rechts*) Afgesproken.

GERARD : (*Af langs links*) Volledig tot uw dienst, juffrouw Tonia.

EERSTE BEDRIJF

(Bureel van een zakenman. Twee zetels, tafeltje. Deur achter en rechts.)

STAF : *(Zit achter zijn bureel, bezig met bureelwerk. Leunt voldaan achterover om even uit te blazen.)* Het gaat goed met de zaak. We begonnen er met een verdomd klein hartje aan. Met een heel klein hartje moet ik zeggen. We durfden niet eens dromen dat het zo'n vaart zou lopen. Een onooglijk dorpsbrouwerijtje met drie man personeel, één paard, één bierkar en één brouwersgast die tegelijk nog bierbesteller was, één flessenspoeler en -vuller die de boel moest onderhouden en de baas die alles moest kennen, kunnen en weten. Dat was de brouwerij die Eugenie en ik van nonkel Rik en nonkel François kregen toen we trouwden met de goeie raad: "Maak er wat van. Veel winst verwachten we niet maar verlies lijden hoeft ook niet. Vandaag de dag hebben we zesendertig man personeel en een nog altijd groeiend zakencijfer.

(Telefoon. Staf neemt rustig zijn tijd om de hoorn op te nemen)

Mevrouw Mia, zeg het eens. Tante Mathilde aan de lijn? Goed, verbind maar door.....Niet nodig ?.....Of ik even tijd heb voor hen? Natuurlijk , Mia, vanzelfsprekend heb ik tijd. Zeg maar dat ik hen verwacht.....Neen, neen, ze storen niet. *(Wil de hoorn neerleggen, bedenkt zich.)* Mia, stuur Josie om hen met de auto op te halen..... Ge hebt dat voorgesteld. Prima van u, goed, goed ...en ..?..... Ze zijn al onderweg ? 't Kan niet beter. *(Wil de hoorn weer neerleggen. Vlug nog.)* Waar is mijn vrouw ?.....Aha, zoek het eens uit, ja ? Vraag of ze naar hier komen wil komen.....Dat hebt ge ook al gedaan ? Mens, zijt gij helderziend?.....Jaja, maar evenzeer... .Zonder u zouden hier veel dingen vierkant draaien.Toch bedankt. *(Hoorn neerleggen)*

EUGENIE : *(Op. Het is een rustige zelfzekere dame Ze heeft een paar dossiermappen onder de arm. Legt de mappen op het bureau en gaat achter het bureau staan. Opent een map en legt die voor Staf.)* Hier, de productiekosten per onderdeel: brouwzaal, bottelarij, magazijn, transport, de hele reutemeteut, uitgerekend, bij

wijze van spreken, tot twee decimalen achter de komma. Mia van de boekhouding is er een hele tijd zoet mee geweest.

STAF : (*Beziet Eugenie vragend*) En? Hoe zien ze er uit

EUGENIE : Schitterend. Voor ieder onderdeel zitten we goed.

STAF : (*Wrijft zich, vergenoegd, in de handen.*) Dan wagen we de sprong ?

EUGENIE : Zouden we ?

STAF : We moeten vooruit. In zaken is stilstaan achterop geraken. De concurrentie voor blijven is de kunst.

EUGENIE : (*Nam de andere map en legde ze eveneens open voor Staf na de eerste te hebben opgeruimd*) Moet ge zien Staf, het evaluatierapport van de personeelschef over “Zatte Charel” de protegee van tante Mathilde en ook, ik geef het toe, van mij. Die kadee is geen knip voor zijn neus waard. In godsnaam, is er geen oplossing om van die lanterfanter af raken? Staf: Tante Mathilde steigert gelijk een wild paard als ik nog maar een allusie maak op zijn ontslag. Ik wil het er gerust met haar nog eens over hebben maar het wordt boter aan de galg.

(*Telefoon*)

(*Eugenie neemt op*) Met brouwerij De Goudbloem. Ja, ja, zeg het maar..... De burgemeester ?....Ja, en....?.....Goed, een ogenblikje. (*Tegen Staf met de hand op de hoorn.*) De afspraak met de burgemeester ... hij wil een paar dagen wachten.

STAF : Verdorie. (*Doelt op de telefoon*) Laat mij. (*Neemt de telefoon.*) Met de directeur..... (*Ongeduldig*) Goeie dag, ja .Ik heb hem nog zo gevraagd er een beetje haast mee te maken.....Hoe? Zit hij er ook mee verveeld? Ik ook. Gij ziet geen oplossing? ... Volgende week pas ?.... Geen adres achtergelaten?Geen GSM nummer?Wat zegt gij, heeft hij geen GSM? (*Tegen Eugenie alleen. Zucht minachtend*) Heeft niet eens een GSM. Verdomme, verdomme. (*In de telefoon. Minachtend*) Ik zal hem vroeg of laat eens eentje cadeau doen. (*Vriendelijker nu*) Als het dus niet anders kan. Laten we afspreken, van zodra de burgemeester terug is, verwittigt gij ons. OK ?

Goeiedag. (*Hoorn neerleggen.*) Die wil mij gewoon niet ontvangen, zo simpel is dat. Politiek... de grootste rotzooi is het, niet te rijmen met zakendoen.

EUGENIE : We hebben de burgemeester niet aan onze kant dat is duidelijk.

STAF : Hij doet graag gewichtig...

EUGENIE : Neem het niet te licht.Hij kan ons het leven behoorlijk zuur maken als hij dat werkelijk wil en het heeft er alle schijn van dat hij het wil..

(Rik en Mathilde op. Rik hoorde die laatste woorden van Staf. `t Zijn bejaarde mensen en welstellende zoals uit hun kleding blijkt. Rik heeft duidelijk een wandelstok nodig en Mathilde is ook niet kloek te been meer. Ze klampt zich vast aan de arm van Rikus .Staf komt, zichtbaar verheugd hen te ontmoeten, van achter zijn bureel. Eugenie begint alvast de overjas van Rikus los te knopen. Terwijl de twee oudjes zich uit hun jassen laten helpen wordt er plezierig gebabbeld)

STAF : Het doet me plezier dat gij nog eens langs komt. En... ge zijt door die koude regen durven buitenkomen , tante ?

MATHILDE : (*Afkeurend*) Ik ben niet van suiker.Ik smelt niet van een druppel regen.

RIK : (*Wijst naar de telefoon*) Staf, hebt ge problemen met de burgemeester ?

STAF : (*Praat er lichtjes overheen.*) `t Is de moeite niet. Ik kan die vent aan.

RIK : Toch maar voorzichtig zijn. Nu zeker. (*Waarderend*) Man, zo'n grote Mercedes, dat zit goed.

MATHILDE : `t Was vriendelijk van u ons te laten ophalen.

STAF : Chique hé ? We leggen u graag een beetje in de watten.

RIK : Met zo'n machien rijden is toch wel plezant. Verdorie,sinds ik niet meer achter het stuur mag zijn we fameus gehandicapt.

MATHILDE : Goed dat de dokter het u verboden heeft. Die laatste keer was er net te veel aan. Toen hebt ge onze auto totaal in de prak gereden. Geef toe, ge zijt eigenlijk nooit zo'n goed chauffeur geweest.

RIK : (*Schokschoudert*) We kwamen waar we moesten zijn. We waren niemand tot last. En die brokken? Bah! Als ik toch niet mag rijden heb ik ook geen auto meer

nodig.. (*Uitdrukkelijk tegen Staf*) Jongen, oud worden is schoon, maar aan oud zijn scheelt altijd wel iets.

EUGENIE : Een echt plezier u nog eens hier te hebben. Weet ge, ge komt veel te weinig.

Hebt ge het zo druk allebei dat er niet één namiddagje per week afkan?

MATHILDE : (*Ironisch. Heeft het over Rikus*) Zijn verzameling , zijn boeken, zijn televisiefeuilletonnes. Die man heeft immers nooit tijd.

RIK : (*Houdt dezelfde toon aan*) Haar koffiekranjes, haar lessen kantklossen, haar stationsromannetjes. Ik ben niet chique genoeg om met ons madam over straat te lopen. Ze heeft gelijk. Zo'n oude vent op een stok wie kan daar fier op zijn ?

STAF : (*Lachend*) Wij zijn daar fier op.

MATHILDE : (*Tegen Eugenie*) Die stok, ja daar heeft hij het lastig mee.

EUGENIE : Zet u hier, hier allebei in een zetel. Ik zorg voor koffie. Of thee, tante, wat zal het zijn?

STAF : Of een borrel.

RIKUS : (*Zogezegd verbolgen*) Een borrel? In het huis van de brouwer van jenever praten, man, dat is een zonde tegen de natuur. Ik wil uw nieuw bier proeven.

MATHILDE : Sinds hij ervan weet praat hij er voortdurend over.

RIK : Ik ben geen oude pee. Nieuwe dingen interesseren mij nog altijd.

EUGENIE : (*Lachend*) Dat is de beste manier om u jong te voelen.

RIK : Zolang ik naar morgen verlang bevalt het leven me nog een beetje.

MATHILDE : 'Ne filosoof zijt ge.

STAF : Is hij altijd al geweest. Heb ik veel van geleerd.

RIK : Dat bier, komt daar iets van? Of zijt ge beschaamd om ermee uit te pakken?

STAF : Het is schitterend... denken wij.

RIK : Beter dan die proef van vorige keer ?

EUGENIE : Ik heb niet veel smaak in bier maar , dit bevalt me , moet ik zeggen.

RIK : (*Minzaam waardierend*) Tut tut, gij hebt wel een goeie smaak, gij.

STAF : (*Fier*) Ik geloof, er zit toekomst in.

RIK : (*Zichtbaar tevreden*) Toekomst, da's goed. Voor de toekomst moet ge werken.

EUGENIE : Recht van het vat smaakt het het best, vind ik.

STAF : En fris. Lekker fris. Nonkel, dan is het of een engel op uw tong pist.

RIK : Maar mannekes toch, engelen pissen niet. Die ademen zelfs niet. Die kijken alleen maar.

MATHILDE : Hij heeft er nog niet van gedronken en hij is al in de hemel. *(Tegen Rik)*
Zorg dat die engelen niet zien hoeveel ge drinkt.

RIK : Het zal hen plezier doen te zien dat het mij smaakt.

STAF : Kom, we gaan naar de brouwerij. De mannen hebben pas een nieuw vat gestoken.

RIK : *(Komt moeilijk recht uit de zetel maar is heel kordaat.)* Een uitstekend idee.

EUGENIE : *(Geeft Rik sjaal en hoed. Tegen Staf)* Een beetje voorzichtig zijn en maat houden. *(Nu ook tegen Rik , vriendelijker)* Gij, alletwee.

MATHILDE : Proeven is gezegd. *(Trekt Rikus aan zijn mouw. Nadrukkelijk)* Proeven !

RIK : *(Tegen Mathilde)* Mathilde, bij u brandt het voor de bliksem is ingeslagen.

MATHILDE : Twee pinten en gij zijt van de kaart. Ik ken u.

RIK : *(Tegen Staf)* Niks van aantrekken, man. Vrouwen !

(Staf en Rik af)

EUGENIE : Oei, tante, ik vergat de koffie.

MATHILDE : Niks koffie, niks thee. Daarmee verliezen we onze tijd.

EUGENIE : Geen koffie?

MATHILDE : Om met de deur in huis te vallen: ik zou graag weten wat gij over Zatte Charel weet. Daarstraks was Rozeke, zijn vrouw, bij ons thuis. Ze kwam haar beklag doen, over Charel, natuurlijk, maar ook over die fameuze personeelschef van de brouwerij. Eigenlijk heeft ze meer geweend gepraat. Heb ik haar goed verstaan? Willen ze Charel op straat zetten?

EUGENIE : *(Ongemakkelijk)* Hij werkt de laatste tijd iedereen vreselijk op de zenuwen.

MATHILDE : *(Lachend)* Werken, zegt gij. Hij doet dan toch iets.

EUGENIE : Tante, lach er niet mee. Ik zal me geen raad weten als Staf nog eens met een zoveelste verhaal van zijn zatlapperij komt.

MATHILDE : *(Vergoelijkend)* Charel drinkt te veel, dat wisten we.

EUGENIE : 't Is niet alleen dat gezuip. Hij zoekt ruzie, stookt de ene werkman tegen de andere op. Gisteren, is hij met zijn eigenzinnige kop, op een heftruc gekropen

en heeft hij van een stapel bakken bier een puinhoop gemaakt. Het scheelde niet veel, zei Staf, of de ploegbaas stak eronder. Ruzie en krakeel, natuurlijk, die ploegbaas is de gemakkelijkste niet.

MATHILDE : *(Hoofdschuddend en verklarend)* Charel weet dat wij hem de hand boven het hoofd houden. Hij profiteert daar van.

EUGENIE : Hij heeft geluk. Er waren nog geen gekwetsten. Als dat gebeurt moeten wij het loodje leggen. Dan is er geen tegenhouden aan.

MATHILDE : Rozeke heeft mij gevraagd om hem eens goed de duimschroeven aan te draaien. Voor u heeft hij nog een beetje respect, zei ze. Kunt ge hem laten roepen ?

EUGENIE : *(Gaat al naar de telefoon. Ondertussen, zuchtend)* Proberen kost niets maar of het helpen zal? *(Heeft nu de hoorn opgenomen, wacht een paar seconden)* Mia?... Goeie dag, ja. Mia, kunt gij Charel Vertommen naar hier sturen?...Ja, hier in huis..... Als hij een stuk in zijn voeten heeft hoeft het niet. Hij is bij u op het bureel? En nuchter nog wel. Goed, we verwachten hem..... Ja ja, zeg gerust dat madam Mathilde en ik hem willen spreken. *(Tegen Mathilde)* Hij kan onderweg aan zijn gewetensonderzoek beginnen..... De personeelschef? Zeg dat hij Charel zo vlug mogelijk terugkrijgt Goed, Mia, bedankt ja. *(Hoorn neerleggen)* Ik geloof dat ge geen moment te vroeg zijt. Het geduld van de chef is op.Hij vliegt. Charel Vertommen ligt buiten, moet hij gezegd hebben.

MATHILDE : Als het nodig is, praat ik met de personeelschef. Eugenie, ge verstaat het toch wel, Charel is

EUGENIE : ...de vader van Rikie. Alsof ik dat vergeten kan. En ik denk ook aan Rozeke, de sukkel. Opgescheept zitten met zo'n stuk ongeluk, ik benijd het haar niet.

MATHILDE : Waar gaat het menske van leven?

(Er wordt geklopt)

(Roept) Binnen.